

Při zpracování tématu Žák stranící se interakci-hemí folklor, se budeme převážně pohybovat na poli školské instituce, přesněji řečeno ve školní třídě. Budeme pronikat do dětského světa, budeme sledovat, jakým způsobem probíhají interakce mezi dětmi. Předem přijímáme základní fakt, že za dětmi budeme muset vstoupit do jim velmi blízkého světa a to do světa hry. Svět hry není s našimi životy spojen jen tak pro nic za nic. Hra má jistě pro lidskou existenci důležitý význam. S herní aktivitou se setkáme ve všech společnostech a kulturách. Dle kulturní antropologie je hra nositelkou kulturních projevů lidského života. Vývojová psychologie chápe hru jako jakýsi trenažér pro život rozvíjející se na instinktivním základě a jako prostor pro vyrovnání se s nároky běžného života. Svou roli může sehrát při zdravém vývoji a rozvoji každého jedince. Pomocí hry dítě poznává a reflektuje svět, ověřuje si a procvičuje své nabývací dovednosti, učí se novým zkušenostem, které potom použije v běžném životě. Do světa hry můžeme uniknout před všedností života, můžeme si v něm plnit svá přání, touhy či určité potřeby. Skrze hru můžeme světu něco říkat. Zvláště psychoanalýza poukazuje na hru jako na prostor pro ventilaci emočních konfliktů a odreagování z napětí. V následující práci budeme však vycházet převážně z poznatků školní etnografie, která označuje hru za zdroj komunikace a odraz sociálního dění ve třídě a Rogera Cailloise, který nám svou kategorizací her pomůže zmapovat přitažlivost jednotlivých her pro její potenciální účastníky. Budeme se soustředit na způsoby interakce dětí během her a odrazu příběhu hry na sociální uspořádání skupiny v běžné realitě. Nakonec se pokusíme odhalit náročnosti, specifické psychologické předpoklady, které by jedinec měl ovládat, aby pro něj navazování vztahů s ostatními nebylo nepřekonatelnou překážkou.